

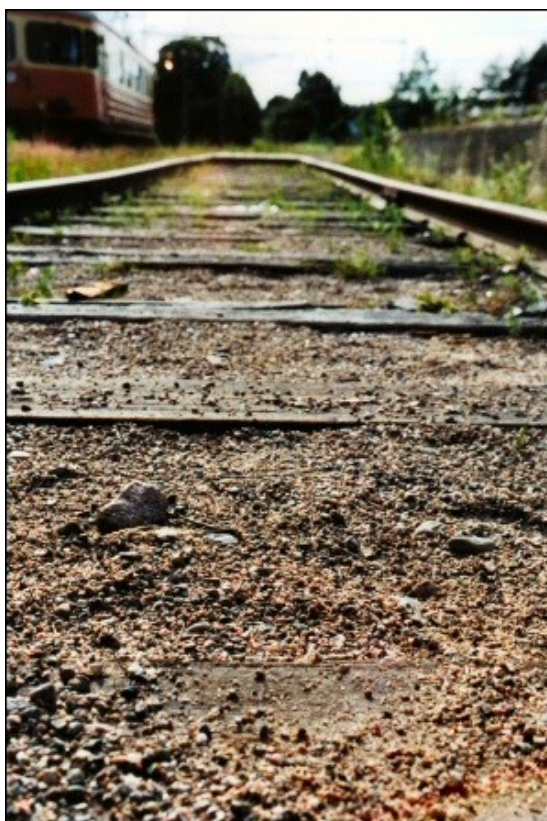
ELWOODS RALLY

Den gamle rallaren

2020-01-14

Det var sen fredagskväll och tågföraren Anders Karlsson körde sitt sista pass mellan Ljusdal och Hudiksvall. I en banvaktarstuga mellan Forsa och Hudiksvall bodde en pensionerad rallare som gärna var ute och vandrade längsmed Dellenbanan sena kvällar. Alla tågförare som tjänstgjorde på denna sträcka kände till honom, att han var envis och inte gärna flyttade på sig för tåg som närmade sig.

Anders hade dock aldrig stött på honom och förväntade sig inte heller att göra det denna kväll, men några kilometer efter Forsa såg han en krokryggad figur längre fram och sänkte farten. När han kom närmare såg han att det var en gammal man klädd in en sliten arbetsoverall som var ute och gick mitt i spåret och han var tvungen att stanna sitt X-tåg.

Över radion meddelade Anders trafikledaren att han stannat och varför. Han sträckte sig sedan ut genom sidofönstret och ropade till mannen att kliva av spåret, men den gamle mannen vägrade och sa att det var hans plikt att inspektera spåret. Då förstod Anders att det var den pensionerade rallaren som var ute och gick, så han klev ur förarhytten och gick fram till honom.

Egentligen är det inte tillåtet att ta med sig utomstående i förarhytten, ändå frågade Anders rallaren om han ville följa med, han kunde ju inspektera banan från förarhytten. Rallaren sa att det blev inte samma noggrannhet som att gå utefter spåret, och fortsatte att gå. Anders försökte några gånger till att förmå rallaren att för en kort stund kliva av spåret, alternativt följa med i tåget. Rallaren svarade bara att han måste göra sitt jobb ordentligt. Anders sa till slut, något frustrerad: "Du är ju pensionerad, och jag vill komma fram med mitt tåg."

Mannen blev då väldigt förargad och sa att han minsann inte tänkte flytta på sig för något tåg som skulle fram. Anders gick tillbaka till tåget, och kunde köra en liten bit till och följde sedan efter mannen i gångfart. När mannen äntligen gick av spåret kunde Anders i normal hastighet köra de få kilometerna som var kvar till stationen i Hudiksvall.

Dagen därpå skulle tågsetet återvända till Ljusdal med en annan tågförare så Anders parkerade det vid perrongen. Han höll på att hjälpa tågvärden med att städa ur och stänga vagnarna då han hittade en gammal sliten skärmmössa, med ett bevingat hjul på, liggandes på sätet närmast förarhytten. "Ovanlig mössa", tänkte han och bad tågvärden att ta med sig den till förrådet för kvarlämnat gods. Tågvärden begav sig hemåt, Anders låste tåget och gick mot bilen för att köra hem.

Precis då började tågsetet att röra sig sakta, helt nedsläckt. Anders tyckte han såg den gamle rallaren i förarhytten, men mer hann han inte se eftersom tåget rörde sig allt snabbare och snabbare. För att inte bli påkörd började han springa och hoppade undan. I samma ögonblick tvärstannade tåget och allt var tyst igen. Anders reste på sig och gick fram till förarhytten, låste upp och klättrade in fullt beredd på att möta den gamle rallaren. Förarhytten var tom och rallaren syntes heller inte till någon annanstans i tåget, så han körde tillbaka tåget till perrongen.

Nästa dag berättade en äldre kollega för Anders att det fanns ett rallarspöke längs Dellenbanan som man kunde föra en vanlig konversation med och att denna rallare i mångt och mycket liknade den pensionerade rallaren. Skillnaden var att rallaren som gick igen var slätrakad och bar en skärmmössa med det bevingade-hjul-emblemet på, medan den pensionerade rallaren hade helskägg och aldrig hade setts bära skärmmössa. Mannen Anders hade mött ute i spåret var slätrakad och bar skärmmössa.

Besök [Dellenbanans vänner](#) för att få veta mer om järnvägen mellan Ljusdal och Hudiksvall, hur du kan åka gammaldags rälsbuss eller cykla dressin på banan.